

עפ"ת 38003/09/22 - גל בוזגלו נגד מדינת ישראל, פמ"ח - פלילי

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 38003-09-22 בוזגלו נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 65610/2018

בפני	כבוד השופט אברהם בולוס
המערער	גל בוזגלו
	ע"י ב"כ עו"ד דן זוהר
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל
	ע"י פמ"ח - פלילי

פסק דין

1. ערעור על הרשעת המערער בהכרעת הדין שניתנה בבית המשפט לתעבורה בחיפה (כב' השופטת כרמית פאר גינת) מיום 15.3.22.
2. כנגד המערער הוגש לבית המשפט לתעבורה כתב אישום המייחס לו ביצוע העבירות הבאות: נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה; סטייה מנתיב הנסיעה תוך הפרעה לתנועה - עבירה לפי תקנה 40א לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 (להלן: **התקנות**); התנהגות הגורמת נזק - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה וגם אי ציות לתמרור 815 - עבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה.
3. כמתואר בכתב האישום, ביום 9.2.18, כאשר המערער נהג ברכבו הוא סטה ימינה מנתיב נסיעתו כשהוא חוצה שטח הפרדה המסומן על פני הכביש ופגע ברכבים שנסעו בנתיבים מקבילים (להלן: **התאונה**). זו תמצית הנטען בכתב האישום, ועל יסוד עובדות אלו נטען כי בנהיגתו זו המערער ביצע את העבירות שלעיל.
4. המערער כפר במיוחס לו בכתב האישום, לאור זאת התקיימו בפני בית המשפט ישיבות לשמיעת עדי הצדדים, ולאחר מכן ניתנה הכרעת הדין המרשיעה את המערער במיוחס לו בכתב האישום.
5. הכרעת דינו של בימ"ש קמא הינה מפורטת ומנומקת ובגדרה הוא סקר את דברי העדים והראיות. מעיון בהכרעת הדין מתברר כי המחלוקת שהתגלעה בין הצדדים ממוקדת בטענת ההגנה אשר לפיה, הסטייה הייתה תוצאה של פגיעת רכב אחר ברכב המערער מאחור, אשר גרמה להדיפת רכבו, לאובדן שליטה, לסטייה מנתיב נסיעתו ולהתרחשות התאונה.

6. עיינתי בהכרעת הדין, בהודעת הערעור המפורטת המחזיקה 18 עמודים, במוצגים, צפיתי בסרטונים במסגרת הדיונים שהתקיימו לפניי, וגם שמעתי טענות הצדדים בדיון שהתקיים לפניי ביום 14.11.22 וגם השלמה לטיעון בדיון שהתקיים היום, ואני סבור כי הכרעת דינו של בימ"ש קמא משכנעת ולא מצאתי הצדקה להתערבותה של ערכאת הערעור.

7. רוב הנטען ע"י המערער ממוקד בממצאי עובדה שנקבעו בהכרעת הדין. ממצאים אלה מבוססים על התרשמותו של בית המשפט קמא מהעדים שהעידו בפניו. כידוע, ערכאת הערעור תתערב בכגון דא אך במקרים מיוחדים בהם קביעת העובדות על ידי הערכאה הדיונית לא מתקבלת על הדעת או שאינה מתיישבת עם חומר הראיות וגם במצב בו תהליך הסקת המסקנות מהעדויות ומהעובדות שהובאו לוקה בחוסר היגיון - וזה לא המקרה.

8. מטעם המשיבה העיד הבוחן (שמו מזאריב) אשר ציין כי לא נמצאה סיבה לסטיית המערער וכי סטייה זו תלויה בנהיגתו ולא בתנאי הדרך. לעניין הנזק בפנס האחורי מימין עליו הצביע המערער, הבוחן הסביר כי סביר להניח שהדבר התרחש תוך כדי התאונה או אחריה, מה גם שאין זה סביר כי פגיעה מאחור שתגרום להדיפת הרכב, לאובדן שליטה ולסטייה לנתיב אחר תותיר אך נזק מינורי זה. עוד הדגיש הבוחן, כי התיאור בו אווז המערער לא יכול להתקבל גם מהטעם שהמערער לאחר שסטה מנתיב נסיעתו, נסע מרחק רב עד לאירוע ההתנגשות, כך שאין זה מתקבל על הדעת כי במהלכה של נסיעה זו לא תבוא כל תגובה מצד המערער. עדותו, מסקנותיו ודבריו של בוחן זה נמצאו ע"י בית המשפט קמא כמהימנים ומשכנעים.

9. היה בוחן נוסף (בשם סקליאר) שהעיד בפני בית המשפט. בוחן זה הוא שצילם את רכב המערער כ-3 שבועות לאחר התאונה כשהרכב נמצא במגרש המשטרה. גם עד זה מסר כי לא מצא כל נזק בצד האחורי של הרכב שנגרם מפגיעת רכב אחר. העד הסביר, כי באם אכן גרסת המערער נכונה היה מצופה לראות נזק משמעותי בצד האחורי של רכב המערער, שכן תאונה שתגרום לסטייה, אובדן שליטה ונסיעה למרחק עד להתנגשות ברכבים אחרים מצופה והגיוני כי תותיר נזק קשה בחלקו האחורי של רכב המערער. גם עדותו של בוחן זה נמצאה סדורה וקוהרנטית ובית המשפט קמא נתן בה אמון מלא.

כדי שהתמונה תהיה שלמה אציין, כי מטעם התביעה העידו עדים נוספים שהיו מעורבים בתאונה, אלא שעדים אלה לא הבחינו ברכבו של המערער לפני שהתחיל בסטייתו מנתיב נסיעתו.

10. מנגד העיד, בין היתר, המערער עצמו, אשר, כפי שציין בימ"ש קמא, עדותו הייתה רוויה בסתירות ובאי דיוקים. בהתאם להתרשמות בימ"ש קמא, עדותו של המערער הותירה רושם שלילי ולא ניתן לסמוך עליה, ביחוד לא באשר לטענתו כי רכב אחר פגע ברכבו וגרם לסטייתו מנתיב נסיעתו.

מטעם ההגנה העידו שני עדים נוספים. מר רחמים שוקרון אשר מסר כי מכר את הרכב למערער יום לפני אירוע התאונה והרכב נבדק לפני רכישתו במוסך אבי המערער. גם אבי המערער העיד בפני ביהמ"ש קמא ולגרסתו בבדיקתו לרכב לא איתר כל נזק, וגם בדק את הרכב אחרי התאונה ומצא נזקים בצדו האחורי של הרכב. אלא שגם עדותו של האב נמצאה

כלא סבירה ע"י ביהמ"ש קמא, ביחוד משלא הוצגה אף הוכחה כי הרכב אכן נבדק לפני התאונה.

11. המערער הגיש חוות דעת נגדית של מומחה מטעמו, אשר גם העיד בפני בימ"ש קמא. מומחה זה בחן את רכבו של המערער חודשים לאחר התאונה ולאחר שרכב זה תוקן, וסמך במסקנותיו על תיק החקירה. בית המשפט קמא עמד ביסודיות על קביעות מומחה זה ודחה אותן אחת לאחת תוך שהוא קובע כי לא ניתן לסמוך על חוות דעת זו הלוקה בחוסר היגיון ומבוססת בעיקרה על השערות. גם קביעות אלו של בית המשפט קמא אין להתערב בהן שכן הן מבוססות, בין היתר, על התרשמותו הישירה מעדותו של המומחה.

12. בהודעת הערעור וגם בטיעון לפני הסניגור המלומד טען וחזר וטען כי הובאו ראיות למכביר המוכיחות את הנזק בצדו האחורי של רכב המערער, ומסקנתו של ביהמ"ש קמא בהיקשר זה מוטעית מיסודה. גם אם נלך כברת דרך ארוכה לקראת המערער ונניח כי לפני התאונה הפנס שבצדו האחורי של רכבו היה תקין, הדבר, לכשעצמו, לא יוביל לזיכוי גם לא מחמת הספק. המדובר הוא בראיה שכל תכליתה לחזק את גרסת המערער כי התאונה התרחשה בעקבות פגיעת רכב אחר ברכבו מאחור, אולם שעה שגרסה זו נדחתה ע"י ביהמ"ש קמא, הרי לא יכולה להיות לנזק קל נטען זה כל השלכה על התוצאה הסופית. אף מעבר לאמור, מקובלת עלי מסקנת הבוחנים אותה אימץ ביהמ"ש קמא, כי פגיעה מאחור שתגרום להדיפת הרכב וסטייתו אמורה להותירה נזק משמעותי ולא רק סדק בפנס או מעיכה בפגוש האחורי שגם לא ניתן להבחין בה.

13. המערער גם טען למחדלי חקירה רבים. נטען כי היה נכון להגיע לזירה מיד לאחר אירוע התאונה, לעכב את הנהג אשר כטענתו אחראי לתאונה ולבדוק את רכבו של המערער באופן מיידי. כידוע מחדלי חקירה מהם זכאי הנאשם להיבנות הם מחדלים חמורים. עצם קיומו של מחדל חקירתי לא מבסס ספק סביר באשמת הנאשם שתוצאתו זיכוי, אלא אם מדובר במחדל מהותי היורד לשורשו של עניין - ובמקרה זה המערער לא הצביע על אף מחדל מהותי. הרכב נבדק ע"י הבוחן זמן סביר לאחר התאונה ולפני שרכב זה תוקן. יתרה מכך, מת/20 עולה כי כעשר דקות לאחר אירוע התאונה הגיע לזירה שוטר ששמו אשר פולמן, מכאן שטענתו של המערער אין לה על מה לסמוך. מעבר לדרוש אוסיף, כי אין לצפות ששוטרים יגיעו לזירת התאונה מיד לאחר התרחשותה, אף לפני שאחד הנהגים יחליט לעזוב את המקום. זו דרישה שאינה אפשרית, מה גם, כפי שהקדמתי, האפשרות כי רכב אחר היה מעורב נשללה ולא נמצא לה כל תימוכין.

אזכיר למערער, כי החובה המוטלת על המאשימה היא להרים את הנטל ואין חובה להביא את כל הראיות שהוא סבור כי הן דרושות לביסוס הרשעתו. שאלת נפקותם של מחדלי חקירה מוכרעת בהתאם לנסיבות המקרה, ובהתחשב בתשתית הראייתית אשר הונחה בפני ביהמ"ש כדי לבסס את הרשעת הנאשם בעבירה שיוחסה לו במידה הנדרשת בפלילים. ובמקרה זה, הונחה בפני ביהמ"ש קמא תשתית מוצקה המובילה למסקנה אחת ויחידה לפיה התאונה התרחשה ללא מעורבות של נהג או גורם זר.

14. ולסיום, הכרעת הדין מנומקת, מפורטת ויסודית. ביהמ"ש קמא בחן את כלל הראיות, התרשם מכל העדים ומסקנתו הסופית מבוססת בעיקר על התרשמותו מעדים אלה לרבות דברי המערער לפניו, ובמקרה זה אין הצדקה להתערבותה של ערכאת הערעור.

15. מכל האמור, אני מורה על דחיית הערעור.

המזכירות תמציא פס"ד זה לצדדים (בהסכמתם).

ניתן היום, ה' כסלו תשפ"ג, 29 נובמבר 2022, בהעדר
הצדדים.